

běš jeje lubušw. Tola tež maćeri so hny-
 domu porazać ujechaš. Skónčnje bě
 tež mać wječrijeć přihotowata a wzaoši
 objim wóičku, wotečuje do hwiže. Hny-
 domu bě dychat w jstwi, wzu so škornje
 a galizy do heli.

Za chwilu zastupi tež mać
 zasy do jstwu. Hže dha tola naš dychat
 žensa tři, to žiwa na swěće ujewěw. How
 dže so tola niže zatepit ujeji? samow
 při sebi powjědaš. Tu poča so w heli
 něšto hi baš. Wólžena mać wotychny,
 „Ty dže tež wěšće ujewěš, hdy maš do-
 ma byš. Je hižo dawno sojaty wječor
 wozwornito. Takaj jenož, hač naw domoj
 ujepřińže. Je jenož w twojemu zbožu,
 zo dyrbyšo jnuw do korčmy přině.
 Hwar by či hnydomu parazať, sto to